

Międzynarodowe badania Biblii

Lekcja na 5 lipca

Wierzący setnik

Werset kluczowy: „Gdy Jezus to usłyszał, zdziwił się i rzekł do tych, którzy za Nim szli: *Zaprawdę, powiadam wam, tak wielkiej wiary nie znalazłem nawet w Izraelu*”.

Mateusz 8:10

Wybrane fragmenty Pisma Świętego:

Mateusz 8:5-13

Podczas swojej ziemskiej służby Chrystus dokonał wielu cudów w Kafarnaum, które znajdowało się w Galilei, w tym uzdrowił sługę setnika. W tej relacji, choć nie ma pisemnej wzmianki, że ten sługa był dobrym sługą, można wywnioskować, że setnik był człowiekiem porządnym. Tacy ludzie zazwyczaj szukali i zatrudniali posłusznych sług. Co więcej, w rozmowie z naszym Panem oświadczył, że jest przyzwyczajony do tego, że jego słudzy wykonują to, co im nakazuje. Chociaż był poganinem, setnik zasugerował, że Jezus powinien po prostu wypowiedzieć słowo. Wierzył, że Pan ma do dyspozycji potężne siły, które nie wymagają od Niego osobistej wizyty i dotknięcia służby, aby go uzdrowić. Mateusz 8:5-9

Nasz kluczowy fragment pokazuje, że Jezus był pełen podziwu dla wiary rzymskiego setnika. Z drugiej strony Żydzi byli dotknięci niewiarą co do tego, że jest On Mesjaszem, którego od dawna oczekiwali. „Powiadam wam, że wielu przyjdzie ze wschodu i z zachodu i zasiądą z Abrahamem,

lipiec 2026 r.

Izaakiem i Jakubem, z , w królestwie niebieskim. Ale synowie królestwa zostaną wyrzuceni do ciemności zewnętrznej: tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. I rzekł Jezus do setnika: Idź, niech się stanie, jak uwierzyłeś. I w tej samej godzinie jego sługa został uzdrowiony”. Mateusz 8:11-13

W tych słowach znajduje się dla nas lekcja, że moc Jezusa była nieograniczona. Co więcej, Jego błogosławieństwa dla nas są proporcjonalne do naszej gotowości do ich przyjęcia przez wiarę; ponieważ „bez wiary” nie można podobać się Bogu. (List do Hebrajczyków 11:6). Tak więc ci, którzy nie są w stanie wykazać się wiarą, nie mogą mieć udziału w błogosławieństwach oferowanych w ramach niebiańskiego powołania, ale muszą czekać na czas ustanowienia chwalebne go królestwa Bożego na ziemi. Mateusz 6:10

Od dnia pięćdziesiątnicy przez trzy i pół roku trzon klasy królestwa niebieskiego stanowili Żydzi, aż do czasu, gdy Korneliusz został przyjęty jako pierwszy nawrócony poganin. Od tego czasu „środkowa ściana oddzielenia” między Żydami a poganami, która wcześniej uniemożliwiała tym ostatnim pełne uczestnictwo w Bożych łaskach, została zburzona (Efezjan 2:14). Od tego czasu aż do chwili obecnej Pan „powoływał” i gromadził uczniów ze wszystkich narodów.

Chociaż wierni spośród Żydów będą mieli udział w królestwie niebieskim, naród ten został odrzucony i wrzucony w „ciemność” świata w ogóle. Od prawie dwudziestu wieków doświadczają oni „płacz i zgrzytania zębami”. Jednak zgodnie z Pismem nadejdzie czas, kiedy Bóg łaskawie przebaczy im grzechy i wybawi ich z narodowej ślepoty.

(Jeremiasz 31:31-34). Będą błogosławieni, wraz ze wszystkimi rodzinami ziemi, w królestwie mesjańskim. Księga Rodzaju 12:3; 28:14

Jakże powinni się radować poświęceni święci Boży z tego cudownego daru. Wszyscy, którzy przyjmą ofertę zbawienia i podporządkują się wielkiemu planowi Ojca Niebieskiego, mającemu na celu ustanowienie pokoju i sprawiedliwości na wieczność, osiągną doskonałe i wieczne życie na ziemi. Objawienie 21:1-5